

bevisning være, at man sagde, at Regeringen har handlet paa eget Ansvar, har handlet, eftersom den saa den politiske Situation i Øjeblikket. Vi kunne være enige om dette, og kunne endogsaa have fuldständig Ret til at udtale vor Mening om Sagen og sige, at efter vor Overbevisning var der ingen Fare paa Færde, men vi skulle ikke benytte Lejligheden gennem vore egne Udtalelser til i Virkeligheden at komme til at indskrænke den Magtfuldkommenhed, som vi dog ere i Besiddelse af.

Paa det, som det ærede Medlem, der havde Ordet før mig (Ole Hansen) udtalte, skal jeg ikke komme nærmere ind, naar undtages et ganske enkelt Punkt. Han sagde, at det dog vel havde været Meningen, den Gang Loven om Alderdomsunderstøttelsen blev vedtagen, at Kommunerne skulde have indtil Halvdelen af deres Udgifter refunderede. Det ærede Medlem ved jo dog lige saa vel som jeg og alle andre, at dette ikke uden videre er Tilfældet. Der er i Loven af 1891 sat to Begrænsninger for Statstilskuddet. Den ene er, at ingen Kommune kan faa mere end Halvdelen af, hvad den har udgivet, og den anden er, at Statstilskuddet ikke kan blive over de i Loven af 1891 nævnte 2 Mill. Kr. Nu er det et andet Spørgsmaal, om man vil gaa videre. Jeg vil i alt Fald for mit Vedkommende meget bestemt fraraade, at man gaar videre uden samtidig at tage selve Loven om Alderdomsunderstøttelse op til Revision; thi saa er det den anden Sag. Kan Loven blive forbedret — og den trænger dertil i høj Grad — skal jeg med den største Villighed gaa med til at bevilge endogsaa meget betydeligt over de to Millioner til det Brug, men jeg anser det for i høj Grad farligt gennem Finanslovsbevillinger at hæve de 2 Mill. Kr. højere og højere, thi derigennem fæstne vi mere og mere denne Lov. saaledes, at vi aldrig faa den revideret, og den trænger dog i høj Grad dertil.

Sandbæk: Jeg vil blot gøre en Bemærkning i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Københavns Amts 7de Valgkreds (Ole Hansen) udtalte angaaende Høfdebygningen paa Jyllands Vestkyst. Det ærede Medlem udtalte, at Tinget havde bevilget henvend 6 Mill. Kr. til Høfdebygning og bevilgede aarlig omtrent hundrede Tusinde Kr. til Høfdernes Vedligeholdelse, saa at man maatte tage Reb i Sejlene angaaende Udgifterne til denne Sag. Hvad der hidtil er bevilget, skal jeg selvfølgelig ikke udtale mig om, thi det har jeg ikke

Rede paa, men jeg tror, at der er enkelte svage Punkter paa Jyllands Vestkyst, som ville fordre stor Bevillinger for at sikre, hvad der allerede er til Stede, saa at det kan svare til sin Hensigt. Ved Bovbjerg er der en Strækning, som bestaar saa godt som kun af Lerbanker, og Havet æder sig her stadig længere og længere ind. Jeg tror, det er nødvendigt at træffe Foranstaltninger her til Støtte for dette Punkt, hvis for øvrigt Høfdebygningen i det hele taget skal bevares. At der fremtidig skal kostes rigtig store Summer paa Høfdebygning tror jeg næppe, men at Høfderne maa vedligeholdes, er soleklart, thi ellers ville de 6 Mill. Kr., som ere anvendte paa Høfdebygning, være saa godt som spildte. Jeg tror, at Beboerne ved Limfjordsbyerne og ved Limfjordens Opland ikke kunne være tjente med, at Høfdebygningen paa Jyllands Vestkyst forsømmes. Derfor vil jeg anbefale, at man i alt Fald foreløbig ikke er alt for kneben med Bevillingerne til denne Sag. Det var blot disse Ord, jeg ønskede Lejlighed til at sige.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) følte det ved denne Lejlighed som sin Pligt at optræde som Forsvarer for det Provisorium, som Regeringen gjorde sig skyldig i i Sommer. Det er ret naturligt, at dette ærede Medlem, anser det som sin Pligt at træde frem som Forsvarer for Regeringen ved denne Lejlighed, fordi hans hele Fortid jo er af en saadan Beskaffenhed i den Henseende, at er der nogen, der maa forsvare Provisoriet, saa maa det først og fremmest være det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds. Jeg forstaa saa godt, at det ærede Medlem kan undskylde dette Provisorium, fordi det jo kun er en lille Ubetydelighed, en ren Bagatel, i Sammenligning med, hvad det ærede Medlem i sin Ministertid gjorde sig skyldig i. Men vi andre kunne dog ikke se paa denne Sag med de samme Øjne som det ærede Medlem. For os staa det Provisorium, Regeringen har udstedt i Sommer, som et rent og skært Brud paa Grundloven og som en Krænkelser af vor Bevillingsret, og de Undskyldninger, som Ministeriet havde at fremkomme med, da Sagen var til Forhandling her i Efteraaret, forekomme mig at være saa spinkle og saa tarvelige, at Folketinget ikke kan andet end ved enhver Lejlighed bestemt protestere imod Anvendelsen af de Penge, som nu ere opførte paa Tillægsbevillingsloven. Det ærede Medlem for Lejre (Ole Hansen) omtalte Bevillingerne til